

Bir Film Hikayesi

– nefesi · 17 Ocak 2023

BİR FİLM HİKAYESİ

Geçen gece rast gele bir film açtım.
Maksadım biraz zaman geçirmek birazda eğlenmekti.
Bu nedenle de komedi türü seçtim.
Fakat değil bir kez olsun gülmeyi, aksine film boyunca ağladım.
Evet, evet ağladım sevgili
Neden mi?
Çünkü, senarist sanki bizim hikayemizi yazmıştı
Üstelik sanki başrolde oynayanlarda bizdik.
Bilmem hatırlarmısın ilk tanıştığımız günleri
Komik bir karşılaşma, devamında ise
Sevginin, sevincin, hüznün karışık olduğu .
Bitmek bilmeyen bir zaman dilimi...
Ama en önemlisi de umutla korkunun kardeş olduğu anlar.

Kadın, adamın gözlerinde kaybolurken,
Adam ise kadının sözlerinde eriyordu.
Sıkı bir dostluk gibi görünen gizli bir aşk...
Ne kadın açılabilirdi adama
Nede adam kadına...
Adam içine kapanıktı, yoktu cesareti
Belli ki çoktan kabullenmişti esareti
Oysa ki olmasaydı üzerindeki
O utangaçlık ceketi
Kim bilir neler, neler diyecekti kadına...

Sahnede söylediği şarkılarla
İfade etmeye çalışırken kendini
Bir nebze olsun yıkıyordu bendini

Kadının, yıldız gibi parlarken gözleri
Olmazları oldurur gibiydi sözleri
Yılanı deliğinden çıkaran tatlı bir dili
Ve hoş bir gülüşü vardı.

Fakat nedense titriyordu her seferinde
"Abi" derken dudakları, sevdiği adama.
Oysaki yüreği nasıl da pır pır ediyordu
Tıpkı beyaz bir güvercin yüreği gibi...

Kadın, "abi demesem olmaz mı?" der gibi
bakerken adamın yüzüne,
Adam, "aramızda ki yaş sorun olur mu?"
Diye soruyordu içinden.

Ahh... ahh bir sesli diyebilseydiler içlerinden geçenleri, haykıra bilseydiler o tanımsız sevdalarını
Çok şey değişecekti ama, ama olmuyordu işte
Yoktu ikisinde de o cesaret.

Masadaki vazodan çiçek alırken eline
"sence en çok hangi çiçeği seviyorum"
Diye soruyordu kadın.

Ve adam tek tek saydıkça
- menekşe, leylak, sümbül...
Her seferinde hayır cevabını alıyordu
"Bilemedin ben zambakları severim"
Dedi kadın.
Adam mahcubiyet hırkasına bürünürken,
Benimse gözyaşlarım yeniden sızıyordu yüreğime
Çünkü o an senin de bir keresinde
"Zambaklar hoşuma gidiyor" dediğin aklıma gelmişti

Sanırım ilk defa etkilenmişim
Bir filmde bu kadar
İlk defa gözlerim dolmuş
İçime gizli yaşlar akıtmıştım.
Ve her damla ateş parçası gibi yüreğimi yakmıştı.

Umutla, heyecanla mutlu sonu beklerken
ne yazık ki
Hüzünlü bir ayrılık yansiyordu perdeye
Tıpkı bizim sevda sahnemizde olduğu gibi...

Acaba diyorum ben mi çok duygusal olmaya başladım.

Son zamanlarda ne zaman ki bir şarkı dinlesem veya bir film izlesem, bir şiir yazsam gözlerim doluyor.

Aklıma geldiğin anları hiç sorma zaten

Gel ki aklımda olmadığın an var mı ki?

İyice sulu gözlü olmaya başladım

Üstelik alınganlığımda artmış

Yani öyle diyorlar

Yoksa yaşlandım mı? Nedir?

Sevdiğim, sanırım bu ayrılık artık çok ağır geliyor

Taşıyamıyorum, dayanamıyorum.

Kapatırken ben de son perdeyi

Bir damla yaş daha sızıyor, sızıyor yüreğime.

Nefesi (Orhan ÖZER)

14.01.2023